

Další rána českému chovu koní

V první polovině letošního roku přišel český chov teplokrevných – sportovních koní o dva mladé a perspektivní plemeníky. Někdy začátkem roku byl prodán do zahraničí plemeník 2189 Heartvit ZH a minulý týden uhynul plemeník 2687 Wrangler ZH. Úroveň jakéhokoli chovu teplokrevných – sportovních koní, se neposuzuje pouze podle toho, jaké produkuje sportovní koně, to je obrázek současný, ale jakým disponuje chovným materiálem, to je obrázek perspektivní, který nám otvírá budoucnost. Základem je chovné stádo matek, avšak výkladní skříň chovu jsou plemeníci, především plemeníci domácího chovu. Zde se v našem chovu narodili dva výborní koně, co se týče sportovní kvality, exteriéru a rodokmenu. Dalo se očekávat, že měli i kvalitu plemennou. To se však již nedozvíme. Proto je nepochopitelné, proč byl kůň Heartwit ZH prodán?

Jestli náš stát nutně potřeboval těch několik stovek tisíc korun. Chovná hodnota tohoto koně je mnohem větší. Úmrtí Artuše - Wranglera ZH, je souhra nešťastných událostí, která se v životě někdy stává. Přes snahu pracovníků ZH Písek a veterinářů Veterinární kliniky v Linzi, se koně nepodařilo zachránit. Proto by si všichni, ne jenom chovatelé koní, ale celá naše společnost měla uvědomit, zda chceme chovat koně, to znamená stále vylepšovat kvalitu chovu, šlechtit nebo nám stačí, když se v Česku narodí pár hříbat a z nich ještě polovinu zaregistrujeme v cizích plemenných knihách. Běžnou potřebu koní budeme sanovat nákupem méně kvalitního materiálu ze zahraničí. Podobně jak to řekl Václav Klauz v polovině 90. let: „ Nepotřebujeme být soběstační ve výrobě potravin, co budeme potřebovat, dovezeme ze zahraničí“. V současnosti to je vidět, potravin je snad dost, ale méně kvalitních a drahých. Za horší kvalitu, více peněz.

